

МОДЕРНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
 Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаметъ 50 лева предплатени.

За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци, войници и членове на птицевъднитѣ дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.

Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до редакцията — Плѣвень.

Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

1) Къмъ абонатигѣ. 2) Една година назадъ — д-ръ С. Игнатовъ; 3) Птицевъдна Белгия — Хр. Ц. Цоневъ; 4) Отъ кои фактори зависи яйценосенето у кокошкитѣ — С. М. Лукановъ; 5) Развѣдни правила въ птицевъдството — Ат. Узуновъ — агрономъ; 6) Птицевъдни уреди — М. Ц. Цоневъ; 7) Какъ достигнахъ 250 яйца годишно отъ мѣстната кокошка — П. Д. Кършевъ; 8) Птицевъдната изложба на дружество „Птица“ — София — П. Шоповъ; 9) Презъ декемврий въ птицевъдния дворъ — М. Ц. Цоневъ; 10) Изъ птицевъднитѣ стопанства у насъ; 11) Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

Редакционния комитетъ на сп. Модерно птицевъдство чистити Новата 1929 година на своитѣ читатели и пожелава приятно прекарване на Светлитѣ празници.

Къмъ абонатитѣ!

Съ настоящия двоенъ брой 9 и 10 списанието завършва първата си годишнина.

Първия брой отъ II-та годишнина ще излезе презъ м. януарий и поднесе на г. г. абонатитѣ и читателитѣ много интересно и полезно четиво.

За да може, обаче излизането на сжщото да продължи успешно и безъ много трудности, редакционния комитетъ моли всички *неиздѣлжили* се още абонати да ликвидиратъ съ дългътъ си най-късно до края на месеца!

Печаленъ е факта, че всички ония, които пожелаха да имъ се изпраща списанието безъ да сж предплатили абонамента си, не сториха това още.

Нека д-вата и клубоветѣ се отчетатъ съ приключването на годишнината.

РЕДАКЦ. КОМИТЕТЪ.

Д-ръ С. Игнатовъ

Една година назадъ.

Интересътъ къмъ птицевъдството, къмъ модерното птицевъдство, днесъ е много по-голѣмъ отъ колкото всѣкога преди. Голѣма частъ отъ птицевъдитѣ сж влѣзли въ своитѣ професионални организации — клубове на птицевъдцитѣ и птицевъднитѣ д-ва. Тукъ въ клубоветѣ и дружествата и чрезъ тѣхъ птицевъдитѣ работятъ, следятъ и се интересуватъ отъ крачкитѣ, които прави нашето народно птицевъдство и търговията съ яйца и птици.

Трѣбва да отбележимъ, че съюза на търговцитѣ на яйца и птици въ България, подкрепи въ началото това движение на птицевъдцитѣ съ материални сръдства, продължава и днесъ да върши това, съ единственната целъ, да се създадатъ и у насъ условия, които да извикатъ правилна стопанска политика за подобрене на нашето птицевъдство за производството на най-едри доброкачественни яйца.

Нѣкои наши общественици виждатъ въ това движение на птицевъдцитѣ, проявление на мода, която ще мине и замине като всѣка мода, други виждатъ въ него „звезшка работа“, а трети — необходимо движение за стопанското преуспѣване на нашата страна.

Ние сме длъжни да подчертаемъ, какво за насъ грижитѣ за птицевъдството и модернизирането му, отъ кждѣто и да идатъ тѣ, сж сръдства за икономическото засилване на нашия дребенъ стопанинъ въ селото и градътъ.

На 10 декемврий 1925 год. е основано Софийското птицевъдно д-во „Птица“, което е проявило, особено презъ 1927 год. ценна дейность, отъ голѣмо значение за повдигане интереса къмъ родното птицевъдство.

На 14 декемврий 1926 год. бѣ основанъ Клуба на птицевъдцитѣ въ гр. Плѣвенъ и окржга, който презъ 1927 год. подпомагаше и днесъ подпомага усилията на държавата за подобрене на птицевъдството въ страната и окржга, разпространяваше расови птици и пр.

Следъ това се основаха: Клуба на птицевъдцитѣ въ гр. Варна, птицевъдно д-во въ с. Кнежа (Бѣлослатинско), въ с. Беброво (Еленско), Клубъ на птицевъдцитѣ въ Орѣхово и пр. и пр.

За еднаквостъ въ работата, за лесно съгласуване дейността на клубоветѣ и д-вата и тази на държавата, първитѣ два вида организации образуваха въ началото на годината Съюзъ — Български птицевъденъ съюзъ, съ седалище въ София.

Цельта на съюза е тази на отдѣлнитѣ клубове и д-ва:
а) Да работи и съдействува за рационализирането и подобренето на българското птицевъдство въ качествено и количествено отношение.

б) Да подпомага усилията на държавата за подобрене на птицевъдството въ страната и да набелезва мъркитѣ и

в) Да брани моралнитѣ и материални интереси на съюзнитѣ членове.

За постигане на тази цель съюзътъ работи:

а) За организиране на всички птицевъди и любители въ България въ клубове, д-ва и кооперации;

б) За подгатвяне възприемане и прилагане на законодателни и др. мѣроприятия, целящи развитието и подигането на родното птицевъдство;

в) За създаване на птицевъдни станции, за развъждане на стопански полезни раси и изучване и култивиране на мѣстнитѣ кокоши раси;

г) За създаване на птицевъдни курсове и училища, подържане и подпомагане на пжтующи лектори по птицевъдството;

д) За уреждане на информационни бюра, конференции и конгреси;

е) За устрояване конкурси, изложби, научни екскурзии въ страната и чужбина;

ж) За сътрудничене съ сроднитѣ културно стопански организации на земледѣлци, скотовъдци и др. и

з) За създаване връзки съ птицевъдни организации и пазари въ чужбина.

Дейността на клубоветѣ и д-вата бѣ главно организационна въ началото, а отъ година насамъ тя излиза извънъ района имъ, пренася се въ центрове, кждето има условия за преуспѣване на птицевъдството.

Първата птицевъдна конференция бѣ устроена отъ съюза и Клуба на птицевъдцитѣ въ гр. Плѣвенъ, въ с. Кнежа (Бѣлослатинско). Тамъ се взе резолюция за засилване на родното птицевъдство, печатана въ първата книжка на съюзното списание „Модерно птицевъдство“. За птицевъдната изложба въ София нѣма да говоря тъй като за нея имаме специална статия.

Следъ това следватъ конференциитѣ въ с. и гара Левски и Горна-Орѣховица.

Освенъ живото слово, вършеше се всичко за редовното излизане на съюзното списание, което завършва своята първа годишнина.

До колко редакцията, респективно редакционния комитетъ, изпълни своята задача, това ще бжде преценено на конгреса, обаче ще ни бжде позволено да констатираме, че списанието бѣ четено съ голѣмъ интересъ отъ птицевъдцитѣ, които въ всѣка негова страница срѣщаха материалъ, който разширява познанията имъ по новото, по модерното птицевъдство.

Широка е програмата на птицевъдния съюзъ. Далечъ сме да върваме, че много е извършено въ продължение на

изминатата година, но трѣбва да подчертаемъ, че презъ тази година, благодарение усилията на птицевъдния съюзъ, се внесе и единъ ясенъ погледъ за дейността, за практическа и теоритическа работа по птицевъдството.

Защото, не ние ще измисляме нови пѣтища за подобрене на птицевъдството, не ние ще показваме нови средства и начини за създаване отъ нашата кокошка добра носачка. Голѣма частъ отъ онова каквото ни трѣбва можемъ да го намѣримъ изпитано другаде.

И наредъ съ модернизиране и постройка на хигиенични курници и внасане на птици отъ носливи раси отъ вънъ, подборането на добритѣ носачки отъ нашитѣ мѣстни кокошки следва неуклонно, което, заедно съ правилно и целесъобразно хранене ни дава цѣлото птицевъдство.

Но тукъ е въпроса, кой съ какво трѣбва да се занимава?

Никога не сме искали, не искаме и сега да се разбира, че всѣки нашъ селски, или градски стопанинъ трѣбва да работи съ контролни гнѣзда, че той може да работи за създаване на мѣстна носачка, чрезъ подборъ и пр.

Това сж птицевъдни тънкости, които може да свърши по-крупния, подготвени интеллигентенъ птицевъдъ. Обаче ако въ Унгария, птицевъднитѣ станции и образцовитѣ птицевъдни стопанства сж произвели 55000 петли отъ носливи линии, отъ носливи раси, които сж дадени въ села, кждето сж махнати всички други пѣтли и по такъвъ начинъ се подобрява „масово“ носливостъта на кокошкитѣ въ тѣзи села, защо това да не става и у насъ?

Миналата година М-вото на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти искаше да се намѣрятъ села, или изолирани махли, кждето да се пласиратъ пѣтли отъ носливи раси. Идея, която виждаме реализирана вече въ Унгария и другаде. Тази година, когато имаме твърде много пѣтли отъ импортиранитѣ носливи раси, защо М-вото не си спомни за миналогодешния си планъ?

Защото, по нашето мнение, не е въпросъ само да се стремимъ да извършимъ това, което вършатъ другитѣ, но да го извършимъ колкото се може по-скоро, защото нѣма време за бавене. Въпроса не е за практиката, а за времето. Защото, както се работи въ чужбина напр. скоро нашия износъ за тамъ ще стане невъзможенъ. Стопанствата тамъ, които постепенно се ангажиратъ съ птицевъдството, ще успѣятъ съ производството си на яйца, за задоволятъ нуждитѣ на страната, а допускаме ние, че и ще започнатъ да изнасятъ, сжщо така както това стана съ Белгия. Въ голѣмия интересъ и широкия мащабъ за подобрене и модернизиране на птицевъдството въ Америка и културнитѣ европейски държави ние виждаме школа за насъ, която сме длъжни да минемъ колкото се може по-скоро.

Хр. Ц. Цоневъ

Птицевъдна Белгия.

Мнозина, които познаватъ стопанската структура на три пѣти по-малката отъ България — силно индустриалната Белгия, ще се очудятъ, че пишемъ за „птицевъдна“ Белгия, която е осѣяна съ вѣчно димящи фабрични кумини!

Но очудването имъ ще бжде още по-голѣмо, когато научатъ за неимовѣрнитѣ блѣскави резултати въ птицевъдството и цвѣтущата яйчарска търговия въ тази малка страна.

Отъ дълги години пѣкъ и днесъ нашитѣ общественици постоянно сочатъ земледѣлска Дания, като примѣръ за следване, и въ която доходността на дребнитѣ отрасли въ земледѣлското производство е достигнала неимовѣрни резултати. Това сж, обаче, успѣхи, добити следъ една упорита 35—40 годишна дейность и стопанска политика на държавата, подпомагана отъ частната инициатива.

Но, голѣмия успѣхъ, който достигнаха белгийскитѣ птицевѣди само за 4—5 години, при ония лоши климатически условия, при по-скѣпа храна отъ нашата, при по-тѣсни дворове отъ нашитѣ, трѣбва да привлече вниманието на деятелитѣ въ птицевъдното движение у насъ, и на г. г. агрономитѣ.

Това е типиченъ пресенъ примѣръ за следване и най-простото доказателство, че нѣма нищо „модерно“ въ модерното птицевъдство, че успѣхътъ въ птицевъдството се обуславя отъ следнитѣ три условия: 1) *добро хранене*, 2) *хигиениченъ (но не и скѣпъ) курникъ* и 3) *развъждане само на изпитани (подбрани) птици*.

Но, най-важното и преди всичко, трѣбва това да бжде *разбрано*, ясно и добре, отъ тия които се занимаватъ съ птицевъдство у насъ: селянкитѣ. А това е най-мѣжната работа, най-голѣмата задача, която има да се разрешава отъ птицевъднитѣ деятели: всичко, което тѣ знаятъ и проповѣдватъ, да бжде *разбрано и усвоено* отъ нашата стопанка!

Безъ модернизиране на птицевъдството, нѣма висока цена на яйцата, нѣма засилена яйчарска търговия въ България: до като не свалимъ кокошкитѣ отъ дърветата и сайванитѣ и ги поставимъ въ удобенъ курникъ за да ги предпазимъ отъ измръзване, тѣй като измръзнала кокошка яйца не снася, до тогава не ще имаме успѣхъ!

Когато въ малката Белгия, която преди голѣмата война имаше около 12 милиона кокошки, които чувствително пострадаха презъ четиригодишната германска окупация, благодарение взетитѣ ефикасни мѣрки презъ последнитѣ 4—5 години, броя на кокошкитѣ достигна въ 1925 г. — 19 милиона, а днесъ Белгия има 24 милиона кокошки!

Днесъ Белгия, която до 1923 година внасяше грамадни количества яйца отъ чужбина, която бѣше една отъ най-силнитѣ купувачи на български яйца, днесъ не само, че не

внеся нито едно българско яйце, но тя изнася годишно по-голямо количество яйца отъ земледѣлска България! . . .

Годишната носимостъ, която въ 1922 г. бѣше 80 яйца, се повиши презъ 1925 год. на 95 яйца, презъ 1927 год. на 105 яйца за да стигне тази година, споредъ писмото на техническия директоръ на яйчарския отдѣлъ въ „Професионалния Земледѣлски съюзъ“ въ Брюкселъ 130 яйца!

Въ 1913 г.	Белгия	внесла	212 милиона	яйца,	а	изнесла	134	мил.	яйца
„ 1921 г.	„	„	52	„	„	„	11/2	„	„
„ 1925 г.	„	„	34	„	„	„	215	„	„
„ 1926 г.	„	„	—	„	„	„	400	„	„

Миналата 1927 г. Белгия е изнесла 480,000 яйца, а тази година, изнася на яйцата, пакъ споредъ авторитетното мнение на сжция директоръ, сигурно ще бжде 700 милиона яйца! А това значи едно приходно перо въ търговския балансъ на Белгия отъ български лева 1,800,000,000. Този грамаденъ успѣхъ е достигнатъ, следъ като сж били задоволени нуждитъ на мѣстната консумация отъ 1,500,000,000 яйца годишно!

Днесъ, нѣкогашната постоянна вносителка на яйца отъ чужбина завладя и държи трето мѣсто въ вноса на яйца въ Англия и трето мѣсто въ вноса на яйца въ Германия, когато България заема едва *шесто* мѣсто по вноса на яйца въ Германия . . .

На какво се дължатъ тия отлични резултати, тоя голѣмъ напредѣкъ въ птицевъдството и яйчарството въ Белгия? Причинитъ сж много, но най-важнитъ сж: 1. По високата култура и съзнание на белгийския селянинъ. 2. Създаването на специално птицевѣдно училище, което е известно въ цѣла Европа (само у насъ не) и което училище откри клонове въ Испания, Франция, Италия и Александрия (Египетъ). 3. Усилената агитационна дейность на М-вото на земледѣлието и птицевѣднитѣ д-ва въ Белгия, чрезъ многобройнитѣ конкурси и изложби.

Но най-сжщественото въ дейността на Белгийското М-во на Земледѣлието това бѣ: *вземане окончателно ясно становище по отношение раситѣ които трѣбва да се отглеждатъ въ Белгия.*

И ние мислимъ че тукъ именно лежи единъ отъ залозитѣ за бързия успѣхъ, достигнатъ въ птицевъдството на Белгия.

Какво собствено извърши белгийското М-во на Земледѣлието?

Въ увода на една негова брошура, прѣсната въ стотици хиляди екземпляри всрѣдъ населението, то, говорейки за доходната носачка казва:

„Птицевъдството, а особено отглеждането и използването на носачката, взе презъ последнитѣ години грамадни размѣри. Тогава, когато преди 1923 г. вносътъ на яйца отъ чужбина надвишаваше нашия износъ значително и, въпрѣки безспорно увеличениата вътрешна консумация, страната днесъ

(1926 г.) разполага съ единъ голѣмъ излишекъ за износъ. Това новосъздадено положение вменява въ дългъ на белгийския птицевъдъ, повече отъ всѣки други пжтъ, да подобри начинитѣ си за отглеждане и използване на носачкитѣ. За да се бори успѣшно съ конкуренцията на международния пазаръ, той трѣбва да знае да произведе ефтени и доброкачествени яйца“.

И за да го напжти и помогне въ това направление, М-вото на Земледѣлието, което предварително е проучило въпроса, заемайки едно ясно и точно опредѣлено становище, съветва производителя въ смисълъ: да не се занимава съ отглеждането на мѣстната неизпитана раса, която едва дава 70 – 75 яйца годишно, т. е. приблизително стойността на изедената храна. „Не си губете паритѣ и ценното време въ подборъ на мѣстнитѣ раси, а се снабдете съ расови пилета и яйца, защото само по тоя пжтъ ще се спечели и време и пари!“

Върпѣки, че белгийското М во на земледѣлието признава, че мѣстната раса е по-издържлива, но тя е изостанала много назадъ по отношение на носливостта си отъ бѣлата Легхорна и Виандота — единственитѣ международни раси, които М вото горещо препоръчва на птицевъдцитѣ по следнитѣ събражения: и дветѣ раси сж продуктъ на дългогодишна селекция и днесъ това сж раситѣ, съ свѣтовенъ рекордъ по носливостъ. За интензивно и индустриално производство на яйца се препоръчва бѣлата Легхорна, а за месо и яйца, въ частнитѣ селски и градски стопанства — бѣлата Виандота.

Схващайки голѣмата полза отъ възприемане новитѣ методи въ птицевъдството, белгийцитѣ последваха строго съветитѣ на държавата и успѣха да заематъ както видѣхме завидно мѣсто на Лондонския пазаръ, гдето тѣ успѣшно се състезаватъ съ своитѣ учители — конкуренти — датчанитѣ и холандцитѣ!

„Съ отживѣлия начинъ на вашия земледѣлецъ за отглеждане кокошки не можете да се борите успѣшно на международния пазаръ“, пише нашия приятелъ и технически директоръ въ Брюксель.

Успѣемъ ли да разпростремъ въ широката маса новитѣ методи за птицевъдене, засилването и организацията на яйчарската търговия ще дойде бърже.

Примѣрътъ на Белгия е крайно поучителенъ! Той е последното доказателство, че птицевъдството е най-доходния отрасълъ отъ земледѣлското производство и резултатитѣ отъ него се постигатъ въ най-кратко време и съ най-малко срѣдства! Следвайте го неуморно!

С. М. Лукановъ.

Отъ кои фактори зависи яйценосенето у кокошкитѣ.

Яйценосението зависи отъ цѣлъ редъ причини, едни отъ които се криватъ въ самитѣ кокошки, а други въ външната срѣда, въ която последнитѣ сж поставени.

Ето следнитѣ причини, които упражняватъ влияние върху яйценосенето:

Породата. Яйценосенето е качество, което се предава по наследство. Сжщото се е закрепилъ въ много кокошки групи, които сж се обособили въ самостоятелни раси. Има кокошки раси, които се отличаватъ съ висока носливостъ. Такива сж напр. Легхорна, Италианкитѣ, Миноркитѣ и др.

Индивидуалността. Всѣка раса обикновено се отличава съ една срѣдна носливостъ. Въ сжщностъ обаче, между житѣ отъ една и сжща раса има екземпляри, които превившаватъ твърде много срѣдната носливостъ на кокошкитѣ отъ сжщата раса, други, които обикновено сж и болшинството, се приближаватъ около нея, а трети снасятъ много по-малко яйца отъ приетата срѣдна такава за расата. Яйценосенето, следователно, до голѣма степенъ се обуславя отъ индивидуума; то е и индивидуално качество.

Разликата между расовитѣ и не расовитѣ кокошки се състои именно въ това, че при първитѣ, броя на отдѣлнитѣ индивидууми, които се отличаватъ съ своята висока и срѣдна носливостъ, е по-голѣмъ отъ тия, съ слаба носливостъ, когато, при вторитѣ, случая е тъкмо обратния, т. е. индивидуитѣ съ по-долна отъ срѣдната носливостъ, сж обикновено повечето.

Индивидуалността при яйценосенето зависи по всѣка вѣроятностъ отъ свойствата на яйчника и особеноститѣ на пищеварителнитѣ органи и нервната система. Яйчника на кокошката, има форма на гроздь съ зърна отъ различна величина. Зърната не сж нищо друго, освенъ жълтъци, въ различни стадии на развитието си. Едни отъ тѣхъ сж едвамъ видими съ око, а други почти напълно развити жълтъци. По наблюденията правени въ нѣкои американски опитни станции, числото на видимитѣ съ просто око жълтъци въ яйчника на кокошката се движатъ отъ 1500 до 3600 парчета. Такова количество яйца, обаче, не снася нито една кокошка презъ цѣлия си животъ. Изглежда, че яйценосенето не е въ зависимостъ отъ количеството, на зародишитѣ, каквито яйчника съдържа въ изобилие, и се обуславя отъ други причини, имащи вѣроятно връзка съ самия процесъ на озрѣването на зародишитѣ, начина на хранението, нервнитѣ влияния и пр.

Развитието и скорозрелостта на кокошкитѣ. Кокошкитѣ почватъ да носятъ яйца, следъ като сж привършили растежа си. Колкото по-скорозрѣла е една порода, толкова по-скоро започватъ кокошкитѣ отъ сжщата съ носенето.

Яйценоснитѣ кокоши раси, се отличаватъ и съ голѣмата си скорозрѣлостъ.

Всичко онова, което задържа нормалното развитие на кокошкитѣ, като: лошо отгледване на пиленцата, не добро и недостатъчното имъ хранение, болести, резки промѣни въ живота имъ, се отразява върху носливостта и предизвикватъ отслабването ѝ.

Външния видъ и темперамента. Добритѣ носачки иматъ обикновено сухъ видъ, живъ темпераментъ и сж много енергични и подвижни. Кокошки, които сж затлъстяли и изобщо наклони къмъ затлъстяване, които сж малко подвижни, не се отличаватъ съ голѣма носливостъ.

Влиянието на заплодяването. Яйценосението е свързано съ половия животъ на кокошката и се явява, като резултотъ дейността на половитѣ жлези. Оплодяването обаче, не е необходимо за яйценосенето. Кокошки, които сж безъ пѣтеть и съвършено неплодявани отъ такъвъ, носятъ яйца, само че последнитѣ сж незаплодени.

Че кокошкитѣ могатъ да носатъ безъ пѣтеть, това е безспорно; но дали отсѣтствието на пѣтеть не оказва влияние за интензивността на яйценосението, т. е. на количеството на яйцата, е единъ въпросъ, който не е още положително установенъ. Щомъ като яйценосението е актъ свързанъ съ функциитѣ на половитѣ жлези, трудно би могло да се допусне, че отсѣтствието на пѣтела ще бжде безъ влияние върху половата дейностъ на кокошката. Може би, присѣтствието на пѣтеть между кокошкитѣ, възбужда тѣхната полова енергия и съ това да се благоприятствува яйценосението. Всѣки случай, това остава единъ въпросъ, който подлежи на проучване.

Здравословното състояние. Само здрави кокошки могатъ да носятъ редовно и даватъ нормално количество яйца. Кокошки, които сж болни или пъкъ отслабнали вследствие на приминала болестъ, снасятъ по малко яйца.

Сжщото трѣбва да се каже и за ония кокошки, които показватъ признаци на израждане.

Храненето. И при слабо хранене на кокошката, тя може да носи яйца, обаче производителността ѝ въ това отношение ще бжде слаба. За да носятъ кокошкитѣ достатъчно, трѣбва да имъ се дава добра и задоволително количество храна, която тѣ следъ като преработатъ, да имъ послужи не само за поддържане на живота, но и за производство на яйца. Тѣй като яйцето въ голѣмата си частъ се състои отъ бѣлтѣчни вещества, които се образуватъ отъ белѣчинитѣ на храната. Отъ казаното е ясно, че за да се

достигне висока носливостъ у кокошкитѣ не е достатъчно само да се хранятъ изобилно, но храната имъ трѣбва да е и богата на бѣлтъчни вещества.

Всѣка рѣзка промѣна, както въ начина на храненето, така и въ вида на хранитѣ съ които се хранятъ кокошкитѣ презъ периода когато носятъ, се отразяватъ неблагоприятно върху яйценосенето. Ето защо, храненето на кокошкитѣ отъ момента когато започнатъ съ носенето трѣбва да бжде усилено, съ питателни и разнообразни храни, но възприетиятъ редъ и режимъ да се поддържатъ до като трае яйценосенето.

Раздразнителни (възбуждающи) срѣдства. За да се принудятъ кокошкитѣ да почнатъ да носятъ по-рано яйца, отколкото тѣ обикновенно почватъ, а така сжщо за увеличение на носливостъта, нѣкои прибѣгватъ до даване на кокошкитѣ възбудителни вещества и храни, каквито сж: разни соли, горчица, конопено семе, хлѣбъ на киснатъ въ бира или вино и т. н. Освенъ това, има множество патентовани и рекламирани срѣдства, които препоръчватъ като такива които увеличаватъ носливостъта у кокошкитѣ.

Подъ влиянието на възбуждающитѣ срѣдства, яйценосенето временно се усилюва, за да се прекрати въ скоро време съвършено. Въ повечето случаи, възбудителнитѣ вещества действуватъ разрушително върху организма на кокошкитѣ и ги правятъ негодни за винаги. Яйца, снасяни при съдействието на възбудителни срѣдства, сж негодни за насаждане.

Температурата оказва много голѣмо влияние върху яйценосенето. Студътъ влияе и за намаление на носливостъта. Когато кокошкитѣ зиме се държатъ въ студень курникъ или се оставатъ да спатъ на открито тѣ не носятъ. Съ настѣпването на хладна есенъ носливостъта у кокошкитѣ намалява.

Отъ друга страна, голѣмата горещина, задуха, голѣма влажностъ, изобщо всичко което подслабва организма на птицитѣ, отслабва и яйценосенето.

Умѣрената температура и сухия въздухъ благоприятствуватъ яйценосенето.

Най-интензивно носятъ кокошкитѣ презъ месецитѣ априль, май и юний.

Линѣнето и разклопването сжщо оказватъ влияние върху яйценосенето. Презъ периода на линѣнето, а така сжщо до като кокошкитѣ мжтятъ, яйценосенето престава.

Възрастъта на кокошкитѣ. Яйценосенето у кокошкитѣ започва преди навършването на първата година отъ живота имъ. Най-много яйца тѣ снасятъ въ течение на втората и третата си година, следъ което яйценосенето силно се понижава.

Горното трѣбва да се има предъ видъ отъ птицевѣд-
цитѣ и да не продаватъ младитѣ си кокошки (1—3 годиш-
нитѣ), както и да не задържатъ по-старитѣ отъ 3 години.

Начина на отгледванието и държанието на кокошкитѣ
има грамадно значение върху яйценосенето имъ. За влия-
нието на храненето и топлината, по-горе говорихме.

Недостатъчния и нечистъ въздухъ въ птичарника, не
поддържане чистотата въ сщия, всичко това оказва неблагоприятно влияние върху носливостъта.

Всѣко безпокойство, ненужно гонение влияе за нама-
ление на носливостъта у кокошкитѣ.

Чисто помещение, свободно отъ всѣкакви паразити,
чистъ и сухъ въздухъ, сухъ подъ и гнѣзда, сж условия кои-
то напотивъ облагодприятствуватъ яйценосенето.

Сжщо така благоприятно се отразява върху яйценосе-
нието свободното движение на кокошкитѣ на открито. Об-
ратното, когато кокошкитѣ сж лишени отъ възможностъта
да се движатъ на свобода, тѣ биватъ онили, деятелностъта
на организма имъ отслабва, проявяватъ наклонностъ къмъ
затлъстяване и пр., а всичко това оказва неблагоприятно
влияние върху яйценосението имъ.

Ат. Узуновъ — агрономъ

Развѣдни правила въ птицевѣдството

Птицевѣдството постепенно се издига като единъ ва-
женъ отрасълъ на земеделското ни производство и съ си-
гурностъ можемъ да твърдимъ, че то ще заеме въ нашето
дребно земеделско стопанство подобающето си мѣсто, но
за съжаление малцина сж още у насъ истински птицевѣдци.
На нашия земеделецъ е нужна голѣма земеделска просвѣ-
та а най-важното да отвикне да върва, че може нѣкой по-
вече да знае отъ него по земеделския занаятъ.

Специално за птицевѣдството сж нужни много знания,
за да бжде то истинско и върви успѣшно, защото птицевѣд-
ството не се състои въ това да гледаме само какъ се раз-
хождатъ кокошкитѣ изъ двора, по желание се съещаватъ съ
кой и да е петель и да отгледаме пилета, излюпени отъ
производното число яйца, сложени на разклопалата се ко-
кошка. По край правилното гледане и хранене на птицитѣ,
нужно е стопанинътъ-птицевѣдъ да бжде добре запознатъ съ
разумното имъ развѣждане.

Подъ истинско птицевѣдство разбираме онова, което се
съгласува съ основнитѣ начала и цѣльта, която сме си пос-
тавили при развѣждането на птицитѣ, а не съ произвола.
Едно отъ основнитѣ начала на птицевѣдството е да се до-
биятъ по възможностъ по-голѣмо число здрави и силни

поколѣния и при които да не се срѣщатъ недостатѣцитѣ на родителитѣ, а само тѣхнитѣ желани добри качества, още подобрѣ изразени и затвърдени. Цѣлѣта на развъждането пѣкъ е най-висока производителностъ, придружена съ най-свършена телесна красота. Обаче тази целъ не може да се постигне напълно. Защото едно качество се развива за смѣтка на друго. Най-доброто продуктивно скотовъдство се състои въ това да се доближимъ колкото е възможно повече къмъ крайната целъ. Единъ птицевѣдъ се стреми къмъ висока стопанска производителностъ, напримѣръ носливостъ, а другъ къмъ свършена телесна красота. Отъ тукъ именно се явява раздѣлението на птицевѣдцитѣ въ две групи: на полезното птицевъдство и на любителското.

Развъднитѣ правила отчасти сж общи и се съблюжаватъ при развъждането на всѣкакви птици, а отъ части сж пригодени само за една опредѣлена развъдна целъ.

Основния законъ на всѣко едно развъждане е този за наследствеността и като така, за да имаме едно истинско птицевъдство, трѣбва нашитѣ стопани да се запознаятъ отчасти поне съ ония важни случаи отъ онаследяването, които играятъ голѣма ролъ за преуспѣването на този отрасълъ.

Онаследяване или наследственостъ наричаме способността на животното да предаде известни свои качества върху потомството. Тукъ трѣбва да се обърне внимание и на закона за измѣнчивостта, споредъ който никога едно животно не си прилича напълно съ друго, а дори и съ родителя си. Това е следствие на туй, че покрай онаследенитѣ отъ родителитѣ си качества всѣко едно животно притежава и такива, които сж предизвикани отъ климата, начина на живѣене и други неизвестни още за науката причини. Всѣко едно животно е продуктъ на своитѣ родители. То онаследява особеноститѣ и качества на двата си родители, но никога не въ еднаква частъ отъ едина или другия си родителъ, а прилича повече или по малко на бащата или пѣкъ на майката. Общо казано приплодитѣ онаследяватъ по една частъ отъ качества на родителитѣ, но така че едно животно прилича повече на майката, другото на бащата, а често пжти цѣлото потомство прилича повече на оня родителъ, който притежава по-голѣма наследствена сила. Освенъ това дългитѣ наблюдения сж ни доказали, че случайно придобити качества не така лесно се онаследяватъ. Само ония качества се лесно и сигурно предаватъ въ наследство, които животното притежава отъ своитѣ прадѣди т. е. които сж минавали по цѣла редица отъ поколѣния на сжщата порода или раса. Върху това явление се основава и расовото развъждане. Подъ раса въ скотовъдството разбираме група отъ животни съ едно и сжщо произхождение, които животни притежаватъ способността да предаватъ на потомството си съ сигурностъ известни общи за групата качества.

Ако бащата и майката се много различават единъ отъ другъ въ своитѣ качества т. е. принадлежатъ къмъ две различни раси, майката къмъ една нослива, а бащата къмъ една такава за месо раса, то никой не може да каже предварително какво ще бжде потомството. Ето защо въ практиката най-несигуренъ материялъ за стопанска дейность представляватъ мелезитѣ, а мелези както е известно се получаватъ чрезъ кръстосване на две различни раси. Приличатъ ли си родителитѣ т. е. принадлежатъ ли къмъ една и съща раса, то тогава и потомството имъ сигурно ще имъ прилича по външность и стопански качества.

Основния законъ, върху който се основава всѣко расово развъждане гласи: съешаване на две еднакви животни дава еднакво, изравнено поколение. Този законъ трѣбва да служи като ржководна нишка въ птицевъдството. Ако птицевъдецътъ иска не само да запази известни качества въ своитѣ птици, но и да ги затвърди, то той трѣбва да подбира такива животни за родители, които притежаватъ тия качества въ наследство презъ множество поколѣния преди тѣхъ. Такива особености и качества, които могатъ въ такъвъ случай да се затвърдятъ въ следващитѣ поколѣния сж напимѣръ носливостъ или признаци на красота, като красивото оперяване, качули и пр. Но покрай добритѣ качества могатъ да се затвърдятъ и лошитѣ, а лоши качества повече или по малко има всѣка раса, порода или фамилия. Особено чрезъ близкото родствено развъждане тия качества могатъ да се появятъ въ такъвъ голѣмъ размѣръ и съ толкова лоши послѣствия, че неменуемо ще трѣбва да се прибѣгне къмъ изоставяне този начинъ на развъждане. За спиране погубното действие на близкото родствено развъждане се прибѣгва до опрѣсняване на кръвта.

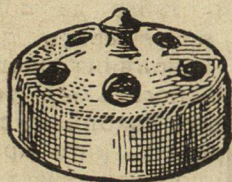
Втория основенъ законъ на наследствената наука гласи: Съешаването на не еднакви животни дава изравнено поколение. Опасността обаче отъ съешаване на не еднакви животни лежи въ обстоятелството, че не знаемъ бащата ли или майката притежава по-голѣма наслѣдствена сила т. е. не знаемъ предварително на кого отъ родителитѣ ще прилича поколението. Тукъ успѣшното развъждане зависи отъ случая или възможноститѣ, които ние не можемъ да предвидимъ. Но едно е сигурно, че колкото повече се различаватъ родителитѣ по между си т. е. колкото повече се различаватъ раситѣ, къмъ които принадлежатъ животнитѣ за съешаване, толкова по-несигуренъ е резултата отъ развъждането. Благоприятенъ резултатъ отъ кръстосването можемъ да очакваме само тогава, когато съешаваме две раси, които си много приличатъ както по своитѣ стопански качества, така и въ тѣлосложението на принадлежащитѣ къмъ тѣхъ птици.

Понеже нито единъ отъ тѣзи основни закони на развъждането не се спазва отъ страна на нашитѣ птицевъдци, ние виждаме, че нашитѣ мѣстни кокошки представляватъ една голѣма смѣсца и по външностъ една съ една не си приличатъ, а това значи, че тѣ сж станали безрасови.

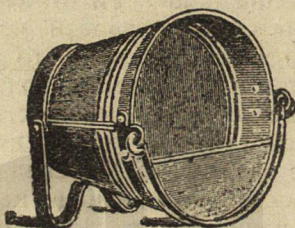
М. Ц. Цоневъ.

Птицевъдни уреди.

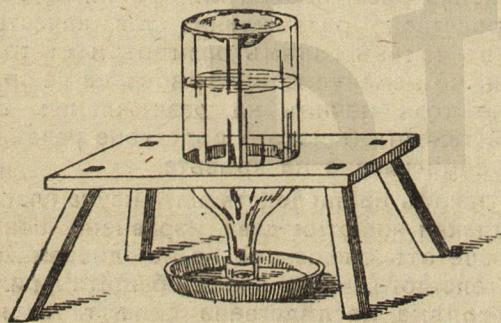
Както за другитѣ животни, така и за кокошката, водата за пиене има голѣмо значение за подържане на живота и продуктивността. Птици, на които липсва вода въ достатъчно количество, получаватъ разстройство на отдѣлнитѣ

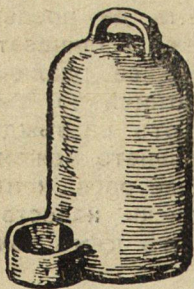
Фиг. 1.

Фиг. 2.

Фиг. 3.

Фиг. 4.

Фиг. 5.

органи, намаляватъ носливостъта си и пр. Ето защо едно отъ най-важнитѣ задължения, на птицевѣда е да се грижи и постави на разположение на своитѣ птици винаги прѣсна чиста вода. Обикновено ние сме най-небрежни въ това отношение и често, оставаме да жадуватъ нашитѣ добри носачки, които въ такъвъ случай сж принудени да утoločаватъ жаждата си кждето нам ърятъ. Това обаче не бива да се допуска отъ добрия стопанинъ.

На птицитѣ трѣбва постоянно да се дава вода и то въ специални сждове или *водопойки*. Сжщитѣ се правятъ отъ най-разновидни материали и иматъ това преимущество, че поддържатъ водата винаги въ чисто състояние. Най-евтинитѣ водопойки сж направени отъ глина. Това сж глинени сждове които сж затворени отъ горе и иматъ по-нѣколко отверстия,

презъ които птицата може да пие вода. Такива сждове могат да се изработятъ отъ всѣки грънчаръ стига да му се покаже модела (фигр. 1). Другъ практиченъ моделъ ни дава (фигр. 2). Тази водопойка е доста практична, при това лесно може да се измива. Тя представлява обикновена цинкова кофа, на която горнята частъ е заварена съ отрезъкъ ламарина, а на долната е прикачина една подпора. По този начинъ, кофата се поставя въ легнало състояние, отъ която птицитѣ ползватъ водата.

Друга една при това, много проста водопойка, която всѣки може да си направи се вижда отъ (фигур. 3). Тя се състои отъ една дъсчица поставена на четири крака, едно шише отъ минерална вода и единъ глинень сждъ. Височината и ширината на дъската зависи отъ голѣмината на стъкленницата. Още по-прости водопойки, можемъ да си набавимъ, ако тия стъкленници вмѣсто да ги поставимъ на дъсчици да ги прикрепимъ въ стената, като сждоветѣ, въ които ще капе водата, издигнемъ на 12—15 см. отъ земята. Ако обаче, обстановката не ни позволява това, тогава ще прибѣгнемъ до водопойката, за която става дума по-горе, а именно (фиг. 3). Когато сждоветѣ сж тенекиени или отъ глина, тѣ трѣбва добре да се поцинковатъ и изпечатъ. Ние препоръчваме на нашитѣ читатели да употребяватъ затворенитѣ сждове за вода, защото въ плоскитѣ отворени сждове водата се замърсява лесно. И за това въ повечето случай се употребяватъ затворени гърнета или сждове отъ цинкъ съ дупки отъ горе или пъкъ сжщитѣ сждове затворени отгоре и снабдени съ издаденъ напредъ улей или блюдо, кждето влиза толкова вода, колкото се изчерпва. Нѣкой наричатъ тия сждове и автоматически водопойки (фиг. 4 и 5).

Водопойкитѣ, трѣбва да се държатъ на сѣнчесто мѣсто, защото отъ слънчевитѣ лъчи, водата се стоплюва, разлага и действува лошо. Зиме, водата сжщо не бива да се налива на птицитѣ, и за това трѣбва да я пазимъ отъ замръзване. Това се постига лесно като поставимъ водопойкитѣ въ сандъкъ, който сме напълнили съ прѣсенъ конски торъ. Въ странство употребяватъ лампички, които подържатъ нужната температура на водата презъ зимнитѣ студове.

Г. Г.

Ржководителитѣ на земледѣлскитѣ училища, държавнитѣ агрономства, читалища и всички неиздѣлжили се още абонати се умоляватъ настоятелно да побързатъ и веднага изпратятъ дължимия обоняментъ, съ пощенски записъ или препоръчано писмо.

П. Д. Кършевъ

Стопанство „Караорманъ“ с. Миндя, Еленско.

Какъ достигнахъ 250 яйца годишно отъ мѣстната кокошка.

Разбира се, не лесно, защото бѣха потрѣбни на първо време: професионалнитѣ познания, изолираното стопанство, хигиеничния птичарникъ и най-после разплодниятъ материалъ. Такъвъ доставихъ по групи отъ нѣколко мѣста.

1-а група. Отъ Еленския Тузлукъ купихъ яйца чрезъ старъ опитенъ яйчаръ, отъ ония домакинства, отъ които той презъ зимата и рано въ пролѣтътъ редовно е събиралъ яйца, цель — зимни носачки.

2-а група. Отъ попжтното ханче Търново — Елена (боаза) квачка съ пиленца. Специално подбрани яйца отъ носачки съ висока носливостъ — мѣстни.

3-а група. Отъ мой съседъ въ гр. Елена яйца за едно насаждане. Кокошето стадо познато като носливо презъ зимата — мѣстни.

4-а група. Отдѣлна квачка съ 16 яйца отъ полския пазачъ въ Караорманъ, чието кокоше стадо е известно съ висока носливостъ. Отдѣлни носачки иматъ по 5 прѣста — мѣстни.

5-а група. Много скъпи 12 яйца отъ Яребична Италианка, доставени отъ Южна България. Прочути носачки!?

И най-сетне, година време следъ набавяното на горния разплоденъ материалъ, въ стопанството ми бѣше донесена една бѣла Легхорна — стара птица.

За развѣдната ми цель, интересъ представляваше 1-ва група — яйцата отъ Тузлука, за безрасовия произходъ на които нѣмаше никакво съмнение. Яйцата преди насаждането бѣха изравнени само въ тегло отъ 60—65 грама, съ твърда черупка и правилна форма, безъ огледъ на цвѣтъ, възраст, отъ млади или стари носачки. На всѣка цена отъ тази група трѣбваше да се отвѣдятъ пѣтли — фактори на: носливостъ, издържливостъ, невзискателностъ и пр.

Отъ 5-а група — Италианкитѣ се целѣше отвѣждането поне на единъ пѣтель, който ще послужи за контрола на мѣстнитѣ пѣтли.

Отъ горния мишъ-машъ, ясно е че имахъ главно 5 единъ видъ фамилии, далечни отъ всѣко кръвно родство. При излупването на всички яйца, получихъ невъзможна пѣстрота, особено тия отъ Тузлука, които дадоха едри пиленца съ голѣми глави и рошави пера-мъхъ. Всичкитѣ пиленца се маркираха по групово. Отъ групата яребични италианки нито една ярка нѣмаше расовото оперение, а отъ пѣтлитѣ — два, една набедихъ за италиански и него оставихъ, а всичкитѣ ярки отъ тази раса изклахъ.

Сега, на свой редъ идъше почти половинъ година наблюдението върху живота (индивидуални качества) на младитъ пилци до пронасянето на яркитъ, следъ което дойде и контролното гнѣздо, което трѣбваше да отдѣли ценни носачки — изходния разплоденъ материалъ за по-нататъшното развъждане. А целта бѣше: зимни носачки съ висока носливостъ, да не клопатъ, свободни отъ наследствени болести, леки, подвижни, издържливи на рѣзкитъ промѣни и пр.

Какво даде строгата и безупрѣчна контрола въ продължение на една година? Много ценни данни, повечето отъ които азъ не подозирахъ. Напр. контролата показва, коя носачка е *брилянтна*, т. е. тая, която щомъ снесе яйцето иска веднага да напусне гнѣздото. *Отлична* е тая, която не лѣга на яйцето, а го държи извънъ себе си. *Лоша* е която го държи подъ корема и не го дава при вземането и пр. Само контролното гнѣздо даде указания кога носачката е въ надвечерието на клопането (залежаването), смѣната на перата и пр. Отъ контролата и графическото ѝ регистриране се виждатъ сериитъ на яйцата, по закономерността на които положително се намира ефекта или дефекта на дажбитъ (тѣхната икономичностъ), добросъвестното обслужване (крадене храната), пороцитъ и заболявания въ кокошето стадо и пр.

И тъй, контролата набелѣза отъ 56 носачки само следнитъ 5 съ ценни стопански качества:

№ 15 Г. 26 г.	— 3 група	— 184	яйца	годишно
№ 16 Г. 26 г.	— 3 група	— 151	„	„
№ 17 К. О. 26 г.	— 4 група	— 170	„	„
№ Алфа	— 2 група	— 134	„	„
№ 1 Т. 26 г.	— 1 група	— 137	„	„

Ето нѣкои отъ качества имъ: Всичкитъ сж зимни носачки, клопатъ но лесно се разкарватъ и отлични майки. № 15 Г. 26 г. дала серия отъ 78 яйца непрекъснато снесени; № 16 Г. и 17 К. О. икономични носачки при пълно използване храната; № Алфа и 1 Т. — кротки птици, снасятъ голѣми и тежки яйца до 72 грама. Всичкитъ сж мжтили и водили пиленца по веднажъ, като Алфа и № 1 Т. два пжти непрекъснато сж мжтили.

Какво ставаше съ пѣтлигъ? Всѣки птицевѣдъ трѣбва да знае, че при развъждането на кокошки за яйца, факторъ на носливостъта е пѣтела, а пола се опредѣля отъ носачката. Въ практиката излиза, че носачката предава носливостъта на синьгъ — пѣтела, а не на ярката — дъщеря си. (полъ и носливостъ сж несъвмѣстими). По-нататъкъ пѣтела ще предаде носливостъта на дъщеритъ си или както се казва: една носачка е имала баба съ висока носливостъ, а не майка. А че пѣтельгъ е съ носливи качества, или както се казва научно „хомоциготно носливъ“ се познава вънкашно по гордия и мжжественъ видъ, буенъ, енергиченъ, води, пази и прибира ревностно стадото, преследва съперниците си

или ако е по младъ проявява безстрашие и подгонена ярка отъ другъ пѣтель търси неговата закрила. При намѣрена храна или зърно дълго скѣтка и моли настойчиво безъ да я изяда, съ хитростъ отвежда нѣкоя любимка, най-късно се прибира въ птичарника и въ борбата е яростенъ до забрава. При нападение стадото отъ ястребъ или другъ неприятелъ, следъ дадената отъ него тревога, стои вѣнъ отъ скривалището, напр. гжстака. Такъвъ герой излѣзе моя любимецъ, нареченъ „Урукъ“ № 1 отъ Тузлушкитѣ яйца. Черъ, съ червено лице, черни крака, правъ гребенъ, лека птица, широки гърди, дълга гръбна линия, съ блѣстяще оперение, което завършва съ две сърповидни, грациозни пера на опашката. Голѣмъ умникъ. Макаръ по младъ отъ другитѣ два (единия бѣ сѣщо Тузлушки № 2 съ жълто оперение, а другия Италианския № 3), той се саморазправи съ тѣхъ, като последователно ги обезобрази, унижи предъ носачкитѣ и най-сетне уби въ борбата И действително, естествения подборъ даде резултати, а именно: *Урукъ* № 1 излѣзе „хомоцигонтно носливъ“, № 2 „хетероцигонтно носливъ“ и № 3 „хомоцигонтно неносливъ“ или приплодитѣ (яркитѣ) отъ едни и сѣщи носачки (въпроснитѣ 5) покрити отъ тритѣ пѣтли дадоха:

№ 1 — всичкитѣ ярки носливи (висока).

№ 2 — приблизително 30% носливи,

№ 3 — само 2% носачки съ сръдня носливостъ.

Предположението ми, че „Урукъ“ № 1 е ималъ въ Тузлука баба съ висока носливостъ се оправдаха. Нека спомена нѣщо и за името „Тузита“. Такова име получи първата пронесла ярка съ произходъ Тузлушки (нѣмахъ до него моментъ прѣстени) и понеже имаше оперение на Яребична Италианка, но съ черни крака и червено лице, комбинирахъ първитѣ срички отъ Тузлукъ и Италианка и стана Тузита. Смѣтахъ да ги кръстосвамъ съ пѣтель № 3 за Яребични Италианки (хибриди) но отъ лоша носачка и лошъ пѣтель нищо не излѣзе. Остана само името „Тузитки“ съ което се наричатъ чернитѣ ми рекордни носачки.

И тъй въ резултатъ, отъ най-ценнитѣ носачки покрити повечето отъ пѣтель № 1 получихъ II-о поколѣние отъ 100 носачки, които дадоха следната носливостъ за година време.

Годишно яйца	Брой на носачки	Забележка
Отъ 80 — 100 яйца	4	Отстранени
„ 100 — 150 „	69	Продадени
„ 150 — 200 „	16	Часть задържани
„ 200 — 250 „	11	Всички на лице
Всичко	100	

Отъ тия 100 носачки отъ 1.І. 1928 г. до 11 юлий 1928 г.¹⁾ съмъ събралъ 10,141 яйца, като най-високата дневна носливостъ е била 88 яйца — на 7 мартъ 1928 г. Срѣдно дневно 53 яйца.

ТАБЛИЦА

за носливостта на 11-тѣхъ рекордни носачки (III-о поколѣние) въ стопанство „Караорманъ“.

№ носачка	Пронесла	Кога е спрѣла или още носи	Годишно яйца	Оперение	Кчopa или не
26	4.IX. 927 г.	носи	211	жълто	да
35	1.X. 927 г.	6.XI. 928 г.	206	жълто	не
38	15.X. 927 г.	носи	241	черно	да
40	28.X. 927 г.	24.X. 928 г.	227	черно	да
44	29.X. 927 г.	носи	222	черно	да
49	17.XI. 927 г.	12.X. 928 г.	227	черно	не
54	20.XI. 927 г.	6.XI. 928 г.	238	пѣстро	да
57	29.XI. 927 г.	11.XI. 928 г.	249	пѣстро	да
66	9.XII. 927 г.	10.XI. 928 г.	200	черно	не
68	10.XII. 927 г.	30.X. 928 г.	204	черно	не
82	30.XII. 927 г.	5.XI. 928 г.	222	бѣло	не

Отъ всички тия 11 носачки само № 82 е хибридъ на бѣлата Легхорна х Урукъ № 1, а останалитѣ сж мѣстни, повечето отъ сжщия пѣтель. Тази вече група отъ 10-тѣхъ носачки носи положителни стопански, много ценни качества, а именно: № № 38 и 57 сж съ висока носливостъ — 241 и 249 яйца, № № 49, 66 и 68 сж черни и не клопатъ и сравнително съ висока носливостъ. По мое разбиране, най-ценната носачка остава № 49, отъ която сж оставени 5 черни пѣтли — бждащи бащи-разплодници. Сжщата носачка е дребна птица съ набитъ корпусъ, снася голѣми и тежки яйца, никогашъ не е клопнала, много подвижна, кротка и тиха, лакома, въ контролното гнѣздо е винаги на крака. За I-ия периодъ на яйценосенето е снесла 227 яйца т. е. за 11 месеца отъ 17.XI. 27 год. до 12.X. 28 год. съ бѣла и твърда черупка, срѣдно тегло 60 грама.

Въ III-о поколѣние основателно ще очаквамъ носачки съ носливостъ 300 яйца годишно, понеже родоначалницата на частъ отъ стадото № 15 Г. 26 е известна съ дългитѣ си серии яйца, а фактора на „не клопане“ е на лице въ кошето стадо: № № 35, 49, 66 и 68. Макаръ другитѣ носачки да сж клопали, но безъ всѣко насилие сж пронасяли срѣдно следъ 8—12 дни почивка. Указания за това има вече на лице,

¹⁾ На 11 юлий сж продадени 70 носачки.

защото т. год. ярки № № 9, 15, 18 сж регистрирали месечна носливост по 27 яйца за м. ноемврий 928 г., когато II-о поколѣние даде най-висока месечна носливост 26 яйца и то № 49.

По-нататъшния подборъ ще следва и върху скорозре- лостъта т. е. пронасяне на яркитѣ въ млада възраст къмъ 125 до 130 день отъ излупването. Носачки № № 1, 5, 6 и 9 сж носливостъ отъ 142 до 188 сж пронесли на 125 до 133 дневно възраване.

Къмъ V и VI поколѣние предполагамъ да се изравни стадото по оперение, понеже черния цвѣтъ, на който се спи- рамъ е доминантенъ въ мѣстния разплоденъ материалъ, а спрѣмо бѣлата Легхорна е рецесивенъ, понеже Легхорната има константно оперение като всѣка стара изпитана раса.

Въ заключение: следвания отъ менъ методъ на птице- въдение за яйца се свежда: 1. Намиране чрезъ контролното гнѣздо носачки съ висока носливостъ и други ценни стопан- ски качества; 2. Отъ такива носачки ще се отведатъ чрезъ наблюдение най-енергичнитѣ пѣтли; 3. Дали пѣтлитѣ сж „хо- моциготно носливи“ ще се види отъ контролиране носли- востъта на дъщеритѣ имъ; 4. Най-ценния пѣтеть ще се за- държи и по-нататъшното размножение е лесно, стига да се избѣгва много близкото кръвно родство. Това е метода на изравнение въ носливостъ и то най-много до 80% добри но- сачки въ потомството, а изравнени въ оперение (цвѣтъ, фор- ма и пр.) е по-сложна работа, защото има фактори при она- следването като: формата на гребена, цвѣта на лицето и краката, формата на качулката или безъ такава, тѣлослож- нение, които отита ми още не е провѣрилъ.

Правила къмъ метода :

1. Нека се помни че $\frac{3}{4}$ отъ яйцето влиза презъ чов- ката, а $\frac{1}{4}$ остава за наследствената — повечето лично ка- чество. Значи птицевѣда трѣбва да храни усилено съ н разнообразна (питателна и диетична) храна.

2. Въ изолираното стопанство да се държатъ най-много 100 птици като сервизъ (клонъ) отъ сжщото.

3. Рано да се става и да се събуждатъ носачкитѣ (презъ зимата) дори съ фенеръ иначе съ разни автоматични врачка ще се проспѣ златното време.

4. За 100 носачки да се държатъ 25 контролни гнѣзда, леко достъпни за носачкитѣ, винаги чисти и съ чиста слама и безъ всѣкакъвъ пологъ или камфорови яйца.

5. На 100 носачки да се оставтъ най-много 7 пѣтли, които по време усиленото яйценосене да се държатъ изоли- рани или пуцатъ по смѣнно за оплодяване.

6. Да се не купува разплоденъ материалъ отъ птичар- никъ безъ контролни гнѣзда, въ работата на които нѣма съмнение.

7. Носачката колкото яйца снесе за година време, за толкова книжни лева храна трѣбва да изяде за същото време. Щомъ тя снесе по-малко отъ 150 яйца нѣма да намѣри голѣма смѣтка птицевѣда. Ако снесе 200 яйца, чистата печалба е 200 лева.

8. Носачката, привърши ли I-я периодъ на яйценосенето, трѣбва да се отстрани отъ стадото т. е. въ надвечерието на линеенето. Ще се задържатъ най ценнитѣ за разплодъ.

9. Който птицевѣдъ не храни носачкитѣ съ слънчогледово кюспе е предварително загубенъ, защото безъ него не се комбинира хранителното отношение 1:4. Като основна и най-економична дажба съмъ намѣриль за носачка на день: 60 гр. слънчогл. кюспе, 20 гр. смѣсено зърно и 10 гр. зеленина, всичко сухо вещество.

10. Само чрезъ контролнитѣ гнѣзда при разумно хранене въ хигиенични птичарници ще имаме планини отъ яйца.

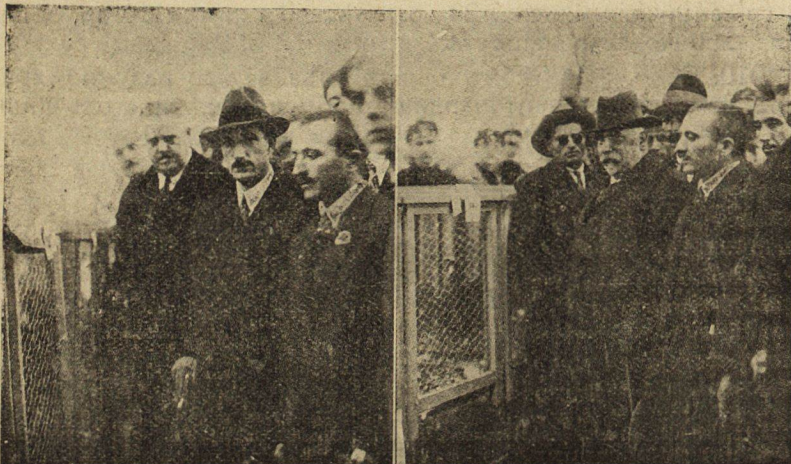
П. Шоповъ.

Птицевѣдната изложба на дружество „Птица“ — София.

На 18, 19 и 20 м. м. се състоя въ София първата птицевѣдна изложба на Софийското птицевѣдно д-во „Птица“. За целта бѣ отпуснато помѣщението на Царския манежъ — най-голѣмия и удобенъ салонъ въ София. Управителния съветъ на дружеството не пожали нито трудъ, нито срѣдства за блѣскавото изнисане на тази първа по рода си изложба следъ войната. За изложбата подадоха декларации и пожелаха да участвуватъ повече отъ 200 изложители отъ Софийския окржгъ, обаче поради липса на кафези и други причини, бѣха допуснати да участвуватъ само 150 изложители. Отъ тѣхъ въ последствие недопуснати въ изложбата поради късно представяне на птицитѣ, констатиране на болестъ и др. 5 изложители. Значи въ края взеха участие 145 изложители съ 328 птици. Разнитѣ породи птици бѣха представени, както следва:

1) Плимутрокъ	въ 25 кафези	съ 53	птици
2) Легхорнъ	” 23	”	” 56 ”
3) Виандотъ	” 20	”	” 38 ”
4) Родайландъ	” 21	”	” 41 ”
5) Италиянка яр.	” 9	”	” 23 ”
6) Минорка чер.	” 13	”	” 27 ”
7) Фоверолъ	” 2	”	” 6 ”
8) Пѣвци	” 2	”	” 4 ”
9) Джинки	” 1	”	” 3 ”
10) Мѣстни	” 5	”	” 13 ”

11)	Мѣстни семейства въ 2 кокошарници съ 18 птици			
12)	Патици Пекингски въ 8 кафези съ 20 птици			
13)	„ Руански „	1	„	3 „
14)	„ Каки Камбелъ	1	„	2 „
15)	„ Турски	1	„	2 „
16)	„ Мѣстни	1	„	2 „
17)	Гжски Емденски	1	„	2 „
18)	„ Тулузки	1	„	2 „
19)	„ Мѣстни	1	„	1 „
20)	Пуйки бѣли	2	„	4 „
21)	„ мѣстни	2	„	4 „

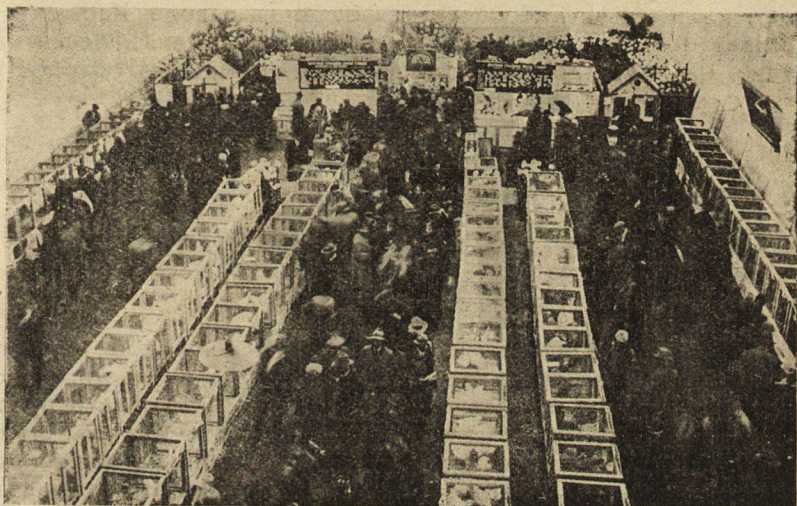

Негово Величество Царя и Министръ Председателя на изложбата.

Преценителната комисия (жури) състояща се отъ професоръ Хлѣбаровъ, заведующъ Централната опитна станция, П. Габровски, представител на Министерството на З. Д. и И., Д-ръ Добревъ, представител на Софийската пост. комисия, Борю Руменовъ, председател на дружесово „Птица“— София и Д-ръ Клайнъ — председател на изложителитѣ, опредѣли следнитѣ награди:

1)	на расата „Легхорнъ“	10	награди (1, 11, 111)	и 6 похв. отъ
2)	„ „ „Плимутрокъ“	9	„	6 „ „
3)	„ „ „Родайландъ“	8	„	4 „ „
4)	„ „ „Виандодъ“	5	„	4 „ „
5)	„ „ „Италиянки“	7	„	1 „ „
6)	„ „ „Минорки“	4	„	3 „ „
7)	„ „ „Мѣстни“	6	„	„
8)	„ „ „Пекин. птици	5	„	„
9)	„ „ „Руански „	1	„	„
10)	„ „ „Гжски“	1	„	„
11)	„ „ „Пуйки“	4	„	„

Получиха първи награди: Димитър Величковъ отъ с. Волуекъ (софийско) за единична кокошка „Легхорнъ“, пѣтель „Родайландъ“, група „Родайландъ“; Симеонъ Георгиевъ отъ София за група „Легхорнъ“; Димитъръ Братовъ отъ с. Красно-село (софийско) за група „Легхорнъ“; Централната опитна станция и София, почетни награди за единиченъ пѣтель „Плимуть-Рокъ“, за група „Плимуть-Рокъ“, за единична кокошка „Виандотъ“, за група „Виандотъ“, за фамилия мѣстни черни, за фамилия мѣстни желти, за група мѣстни черни, за група мѣстни желти; Иванъ Цанковъ отъ София за група „Плимуть-Рокъ“; Спиро Наумовъ отъ София за единиченъ бѣлъ пуюкъ; Марко Кр. Марковъ отъ гр. Ихтиманъ за група „Пекингски патици“; Образцовия чифликъ край градъ Русе за група „Емденски патици“; на Италиянкитѣ се дадоха втори награди. Такива взеха: Борисъ Мартиновъ отъ София за единъ пѣтель, Христо Иринчевъ отъ София за група и Чудомиръ Христовъ отъ София за група.

Общъ изгледъ на изложбата.

Сумитѣ за наградитѣ се дадоха отъ Министерството на Земледѣлието и държ. имоти, Земледѣлското дружество, Софийската окр. пост. комисия и Съюза на търговцитѣ за яйца и птици, а всички други разходи отъ дружеств. каса.

Изложбата бѣше открита лично отъ г. министра на Земледѣлието, г. Д. Христовъ съ подходяща за целта речъ въ присѣдствието на г. министръ Найденовъ, бивши министри, много народни представители, вишия персоналъ на м-вото на Земледѣлието, представителъ отъ двореца, много журналисти и др.. За изложбата бѣха опредѣлени само два дена (18 и 19 ноемврий) но поради голѣмия интересъ и небиваль

напливъ отъ посетители, сжщата се продължи съ още единъ день. Презъ тѣзи дни изложбата биде посетена повече отъ 20,000 посетители. Имаше така сжщо много господа, които бѣха дошли отъ провинцията само по случай изложбата въ Столицата. На втория и третия день изложбата бѣ посетена отъ Негово Величество Царя, г. Министръ-председателя, Председателя на камарата, г. Александъръ Цанковъ, както и отъ много други видни общественици и чужди дипломати. Всички напуснаха изложбата съ най-добри впечатления. За успѣшното изнисане на изложбата, освенъ управителния съветъ на дружеството, иматъ голѣма и неоценима заслуга: М-вото на Земледѣлието, начело съ шефътъ му г. Д. Христовъ, г-нъ професоръ Хлѣбаровъ—заведующъ Централната птицевъдна станция (опитна), Земледѣлското дружество, Софийската окръжна пост. комисия, Съюза на търговцитѣ за яйца, Д-ръ Боянъ Начевъ — асистентъ въ Ветеринаро-медицинския факултетъ; Полковникъ Халачевъ — командиръ на Гвардейския полкъ; Д-ръ Добревъ — ветер. лѣкаръ на Окр. пост. комисия, П. Габровски—заведующъ завода Кабиюкъ и г. Наевъ, — директоръ на Подвижната земледѣлческа катедра, на които дружеството дължи голѣма благодарность.

София, 29. XI. 1928 г.

М. Ц. Цоневъ.

Презъ декември въ птицевъдния дворъ.

Презъ този месецъ яйценосенето е най-слабо, въпрѣки младитѣ ярки да пронасятъ въ по-голѣмата си часть. Необходимо е още по-голѣмо усърдие и грижи, отколкото презъ миналия месецъ, за да запазимъ птицитѣ отъ вѣтъръ, студъ и влага. При голѣми слудове и мразове, курника може да се отвори едва къмъ обѣдъ, а въ снѣжно време птицитѣ съвсемъ не бива да се пуцатъ на свобода, а да се оставятъ въ зимния дворъ. Желателно е температурата въ курника, презъ нощта, да е не по-долу отъ 4—5° С. Само богатата на тлъстини храна действува благоприятно на тѣлесната топлина на животното, затова презъ тѣзи студени зимни дни, добре е да се храни съ малко овесъ, ечмикъ, царевица или жито. При това да не се забравя, че затлъстѣлитѣ птици не носятъ яйца.

Не по-малки трѣбва да сж грижитѣ за запазване птицитѣ и яйцата отъ измръзване. Въ случай, че измръзнатъ нѣкои части на птийитѣ, необходимо е веднага да се погрижимъ за стопляне на сжщитѣ. Това става, като се напотпятъ сжщитѣ въ студена вода или се масажиратъ съ снѣгъ и то доста внимателно. Следъ това, измръзналитѣ органи се на-

мазватъ съ вазелинъ или цинковъ мехлемъ. Измръзналитъ гребени и менгуши се познаватъ по тъмно-синьото си цвѣтоизменение. Сжщитъ горятъ, подуватъ се и при известни обстоятелства окапватъ.

Въ такъвъ случай, добре е, тѣзи изсъхнали части да се изрѣжатъ внимателно съ чисти и неръждясали ножици. Пѣтли и кокошки съ измръзнали гребени и части могатъ да се употрѣбятъ за разплодъ следъ като последнитъ се отстранятъ напълно.

Понеже предпазването отъ известно зло е по-добро отъ лѣкуването, за това, презъ голѣмитъ студове необходимо е да се намазватъ гребенитъ и менгушитъ често съ вазелинъ или масло за готвене.

Брадавицитъ и подуванията, които понѣкога се появяватъ по очитъ на птицитъ, се премахватъ или съ ножици или чрезъ изгаряне съ адски камъкъ. Често пжти по очитъ на птицитъ се появяватъ различни простудявания, които сж причинени отъ различни обстоятелства, а много често иматъ ревматиченъ характеръ.

Отъ продължителното стоене зиме въ курника, въ очитъ на птицитъ попадатъ често и най-различни пращинки и др., които вредятъ и дразнятъ слизестата ципа на очитъ и клепацитъ. За да избавимъ животното отъ болеститъ, които сжщитъ причиняватъ, трѣбва да се измие окото най-напредъ съ чиста топла вода, а после да се направятъ нѣколко компреса съ оловна вода. При влошаване може да се употрѣби и захаръ на прахъ, съ който се посипва болното око.

Презъ декемврий, трѣбва да остранимъ всички птици, които не сж годни за разплодъ и ги замѣнимъ съ такива отъ двбъръ произходъ — като се внесе сжщевременно и чужда кръвъ.

Хигиената и доброто здраве сж факторитъ на най-голѣмата носливостъ и доходностъ отъ нашето птицевъдно стопанство.

Изъ птицевъднитъ стопанства у насъ.

Птицевъдниятъ дворъ на Бр. Найденови — Видинъ.

Това стопанство отглежда кокошки, изключително за яйца. То се намира въ чертата на гр. Видинъ на една площъ отъ 50 декара, отъ която 20 декара сж засеяни съ люцерна, а останалото пространство съ ечмикъ, царевица и др. зеленчукови растения, до които птицитъ иматъ пълненъ достъпъ. Устройството на курницитъ, храненето и подбора на птицитъ се извършва съобразно методитъ на американската птицевъдна практика. Изключение се прави, че презъ есенния се-

зонъ на птицитѣ се даватъ въ неограничено количество, при храненето и джибритѣ, които въ Видинъ нѣматъ никаква стойностъ.

Въ това направление, горнитѣ стопани работятъ вече отъ 8 години. Първитѣ 5 години сж били отдадени на мѣстната кокошка отъ която не сж получили задоволителенъ резултатъ. А това положение ги е принудило да прибѣгнатъ до нѣкои отъ международно признатитѣ раси като: Легхорна и Минорката.

Хранене на пtiчето стадо.

Така че днесъ стопанството разполага съ следния живъ инвентаръ: 80 кокошки бѣли Легхорни, 50 Минорки а останалитѣ сж млади ярки които живѣятъ въ отдѣлни курници. Само отдѣлената развъдна група е поставена подъ контрола. Зиме носачкитѣ прекарватъ въ зимния дворъ, на вѣнъ се пускатъ само младитѣ птици лупени следъ м. юний, които вечеръ се прибиратъ въ топълъ и хигиениченъ курникъ.

Близката целъ, която се преследва въ това стопанство изолирано отвѣкжде съ телена мрежа е сжщото да увеличи живия инвентаръ презъ 1929 год. на 1000 екземпляра.

Не по-малко грижи се полагатъ и при правилното и рационално хранене на младитѣ пилета, които винаги иматъ на разположение суроватка отъ биволицитѣ, които се държатъ въ стопанството.

Миналата и по-миналата година, кокошкитѣ сж подлагани на инжекций противъ холера и сжщитѣ сж дали много добри резултати.

На снимката се вижда, частъ отъ пtiчето стадо на Бр. Найденови, презъ време на храненето.

Платихте ли си абонамента?

Съюзенъ и кооперативенъ животъ

Важно съобщение на Управ съветъ.

Управителния съветъ на Българския птицевъденъ съюзъ въ София, моли настоятелствата на всички дружества и клубове да изпратятъ въ най-скоро време списъка на членоветъ си, понеже сжщитъ сж необходими за представяне въ надлежното Министерство, тъй като тази пролътъ яйца и птици отъ държавнитъ стопанства и опитната станция ще раздаватъ предимно на членоветъ на Българския птицевъденъ съюзъ. Ето защо всички дружества трѣбва въ най-скоро време да влезнатъ въ редоветъ на сжщия който единствено представлява интересътъ на българския птицевъдъ.

Предвидъ на това, че Българския птицевъденъ съюзъ трѣбва да изготви своя годишенъ отчетъ и го представи на г-нъ Министра на земледѣлието, умоляватъ се настоятелно всички дружества и клубове да започнатъ изгатвянето на сжщия, които въ най-скоро време трѣбва да бждатъ изпратени на управителния съветъ на Б. П. Съюзъ.

Горното е необходимо и за предстоящия конгресъ на Б. П. Съюзъ, който ще стане на 3 и 4 мартъ въ София.

Съобщава се за знание, че управителния съветъ ще прави своитъ редовни седмични заседания, всѣки вторникъ въ 6 $\frac{1}{2}$ часа подиръ обѣдъ въ зданието на Българското Земледѣлско Д-во — ул. Гладстонъ № 69 (непосредствено до площадъ Славейковъ № 6 и клуба на Д-во „Птица“).

Изъ д-во „Птица“ — София.

На 16.XII. т. г. дружеството ни ведно съ дружеството за културно и стопанско повдигане на селото, устройха агитационно събрание въ с. Биримирци (софийско) на които г-нъ Б. Руменовъ държа сказка, за значението на птицевъдството. Подобни събрания ще бждатъ устроени и въ други села изъ Софийска околия.

На изложбата сж разпродадени 1400 разни брошури съ птицевъдно съдържание и записани нови 24 абонати за списанието.

Дружествения членъ Спасъ Шумковъ е превелъ стъ английски брошурата „Полезни съвети за птицевъда“, и струва 5 лева. Препорчваме я на птицевъднитъ д-ва въ страната. Поржкитъ се изпращатъ направо на преводача: Спасъ Шумковъ ул. „Ами Буе“ № 68.

На 4 ноемврий т. г. въ присжтствието на председателя на Българския птицевъденъ съюзъ — проф. Г. С.

Хлѣбаровъ, председателя на постоянната комисия Ал. Симоновъ, управителния съветъ на дружеството и много селяни отъ околнитѣ села, стана освещаването на птицевъдното стопанство на дружествения членъ Димитръ Величковъ въ с. Волуекъ — Софийско. Въ стопанството има около 300 птици, отъ които 40 броя сж изписани преди месецъ отъ Англия. Направени сж всички удобства на раситѣ: Виандотъ, Легхорнъ, Родайлендъ и Плимутъ-Рокъ. Кокошарницитѣ сж много прости, економични и направени повечето за по 10 кокошки, но много хигиенични и практични. Държаха подходящи тостове за целта проф. Хлѣбаровъ и председателя на дружеството г. Б. Руменовъ.

Пернишкото птицевъдно дружество „Птицевъдъ“, на 7.X.1928 г. избра ново управително тѣло въ съставъ председателъ: инженеръ Георги Коняровъ; подпредседателъ Богданъ П. Бояджиевъ; секретаръ-касиеръ и дописникъ: Георги Н. Трънски; съветници: Грую В. Трояновъ и Христо В. Левски и контроленъ съветъ: Сава Христовъ и Георги Б. Поповъ. Дружеството има членове съ обзаведени птицевъдни стопанства и разполага съ птици отъ следнитѣ раси: Плимутрокъ, Бѣла Легхорнъ, Минорка, Яребичина Италианка и Ротисландъ. За сега отъ нѣкои раси има излишни за проданъ пѣтли, а на пролѣтъ може да доставя и чистокръвни отъ тия раси яйца за разплодъ.

Сжщото дружество презъ тая година бѣ изпратило младежа отговарящъ на условията и членъ на дружеството — Иванъ Георгиевъ Трънски, да следва открития при Софийската централна опитна птицевъдна станция 6 месеченъ курсъ по модерно птицевъдство, който завършилъ успѣшно курса се завърна въ Перникъ.

Препоръчваме го на нуждающитѣ се птицевъдци членове на дружества, а и всички ония, които иматъ обзаведени или желание да обзаведѣтъ птицевъдни стопанства, да се отнасятъ до него лично, или чрезъ дружеството ни на адресъ: Иванъ Г. Трънски, при канцеларията на Пернишкото птицевъдно дружество, ул. царъ „Царъ Борисъ“ № 33 въ Перникъ, Софийско, за да имъ се даватъ нужнитѣ упътвания относно: естественото и изкуствено излюпване на пилетата (кокошки, пуйки и инкубатори), отгледването на разнитѣ расови птици, курници и планове за тѣхъ, хранене, хигиена, болести, лѣкуването имъ и пр.

Доставя и яйца чистокръвни отъ разнитѣ раси за разплодъ.

Сжщия младежъ като спѣциалистъ дири работа при желаещи да имъ обзавежда птицевъдни стопанства или съдружникъ съ капиталъ.

Пловдивското птицевъдно дружество, възнамѣрява презъ идната пролѣтъ да устрои птицевъдна изложба въ която ще взематъ участие птицевъднитѣ дружества отъ южна България.

Общото годишно събрание на клуба на птицевъдците въ гр. Плъвенъ и окръга се състоя на 15 того на което присъжествуваха голѣмъ брой членове.

Въ сжщото се избра новъ управителенъ съветъ въ съставъ: председ. Д-ръ С. Игнатовъ, подпред. Ив. Добревъ, секр. М. Цоневъ, касиеръ Ат. Бойчиновъ, членове: Иванъ Байчевъ, Петъръ Ангеловъ и Маринъ Николовъ.

Контролна комисия: Хр. Бърдаровъ, Хр. Василевъ и Д-ръ Спасовъ.

Едно отъ по-важнитѣ решения на клуба е: че презъ настоящия сезонъ, членоветѣ ще продаватъ яйца за разплодъ само чрезъ клуба и то при следнитѣ условия: 1) яйцата ще носятъ щемпела (името) на птицевъда, точната дата на люпенето и № на кокошката. Ще се продаватъ яйца, само отъ тия стопанства, въ които птицитѣ се подържатъ въ чисто и изолирано състояние. За тая цель, специално избрана комисия ще прегледа презъ м. януарий, всички стопанства, принадлежащи на дружествени членове.

Адреси,

На птицевъди, отъ които интересующитѣ се любители и птицевъди, могатъ да се доставятъ презъ престоиящия сезонъ яйца отъ подобрани и расови птици за лупене.

Въ този отдѣлъ всички членове на птицевъднитѣ два клубове и кооперации, а така сжщо и абонати ще се ползватъ на безплатно и едно кратко публикуване.

Бъли Легхорни:

Петъръ Георгиевъ, София, ул. Дебъръ
Трайко Д. Коцевъ, Павлово, софийско
Тодоръ Самарджиевъ, София, ул. Срѣдна Гора 51
Симеонъ Георгиевъ, София, ул. Петъръ Богдановъ 30,
Подуенски редутъ.

Никола Лозановъ, с. Върбица, софийско
Михаилъ Д. Анжело, с. Красно село, софийско
Ат. Константиновъ, София, Овча купель 3
Сп. Шумковъ, София, ул. Ами Буе 63
Димитъръ Драмовъ, с. Красно село, софийско
Викенти А. Георгиевъ, София, ул. Добри Войниковъ 6

Бъли Виандоти:

Петъръ Казанджиевъ, София, Клокотница 71
Сп. Шумковъ, София, ул. Ами Буе 63
Л. П. Германовъ, София, ул. Кракра 19
Дим. Величковъ, с. Волюякъ, софийско
Младенъ Тодоровъ, с. Кремиковци, софийско
Христо Пенчевъ, София, ул. Аспарухъ 55
Вл. Стояновъ, с. Кремиковци, софийско.

Плимутрокъ:

Никола П. Мичевъ, с. Надежда, софийско
 Спиро К. Наумовъ, София, ул. Черковна 48
 Никола Лозановъ, с. Врѣбница, софийско
 Миланъ Петровъ, София, ул. Любенъ Каравеловъ 42
 Петъръ Ив. Бързевъ, с. Враждебна, софийско
 Антонъ К. Вакарелски, с. Бояна, софийско
 Борисъ Атанасовъ, София, ул. х. Димитъръ 6
 Георги Ст. Бакърджиевъ, София, ул. Царь Асѣнь 8
 Борисъ Петровъ, с. Петричъ, Софийско
 Стефанъ Димитровъ, София, ул. Борова гора (журн. кв.)
 Михалъ Гечевъ, гара Курило.

Яребични Италианки:

Марко Кр. Марковъ, гр. Ихтиманъ
 Мирчо Ц. Цоневъ, гр. Плѣвненъ
 Чудомиръ Христовъ, с. Красно село, софийско
 Братя Мечкови, с. Т. Тръстеникъ, никополско
 Христо Иринчевъ, София, ул. Бъкстонъ 12
 Постоянната комисия, София
 Димитъръ Величковъ, с. Волюякъ, софийско

Ратайлендъ:

Димитъръ Брашовъ, с. Красно село, софийско
 Борисъ Атанасовъ, София, ул. х. Димитъръ 7
 Дим. Величковъ, с. Волюякъ, софийско
 Д-ръ Ал. Клайнъ, с. Княжево, софийско
 Ив. Цонковъ, София, ул. Маринъ Дриновъ 28
 Фр. Варечка, София, Бул. Дондуковъ 39
 Г-жа Балабанова, с. Бояна, софийско

Минюрки черни:

Спиро Наумовъ, София, ул. Черковна 48
 Георги Богдановъ, с. Горубляне, софийско
 Руска Николова, София, Бул. Стоиловъ 51
 Конст. Цвѣтковъ, София, ул. Бр. Миладинови 11

Пекингски патици:

Марко Кр. Марковъ, гр. Ихтиманъ
 Тодоръ Кършигоровъ, гр. Плѣвненъ
 Д-ръ Юр. Хайдудовъ, Плѣвненъ
 Братя Семови, с. Трънчовица, никополско
 Борисъ Руменовъ, София, ул. Добри Войниковъ

Каки-Камбелъ патици:

Пончо Шоповъ, София, Ами Буе 15.

Канарчета, харцеръ и едерролеръ развъжда и продава Сп.
 К. Наумовъ, София, ул. Черковна 48. (Следва).

Списание „Модерно птицевъдство“ е единственото специално птицевъдно списание въ България. Годишенъ абонаментъ 50 лв. а за читалища, агрономства, училища и др. 40 лева.

Птицевъдни деятели и дружества!

Вършите голъма услуга, ако запишите веички ваши членове и познати за абонати на списанието, което единствено оствѣтлява птицевъдната практика и дава съвети за този така доходенъ народенъ поминъкъ.

Господа агрономи и ветеринари!

Разпространявайте единственото у насъ списание **Модерно Птицевъдство**, между населението и интересующитѣ се птицевъди.

Съобщихте ли въ редакцията че желаете да получавате втората годишнина?

До Редакцията

на сп. Модерно Птицевъдство

гр. ПЛЪВЕНЪ.

Къмъ г. г. абонатитѣ на сп. „МОДЕРНО ПТИЦЕВЪДСТВО“

П. Г.

Първата годишна завършваема съ настоящия двоенъ брой на

сп. „МОДЕРНО ПТИЦЕВЪДСТВО“.

Всѣки читателъ може да стане настоятелъ на сп. „Модерно Птицевѣдство“ и щомъ запише повече отъ 10 абонати. той има право да си задържи 20% отстѣпъ. Даромъ се изпраща списанието томува, който запише и внесе петъ абонамента.

Абонамента и за идната година остава 50 лева.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

ПОКАНА

ЗА ЗАПИСВАНЕ АБОНАТИ ЗА II ГОДИШНИНА НА СПИСАНИЕТО
„МОДЕРНО ПТИЦЕВЪДСТВО“ — 1929 ГОД.

№ по редъ	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	Градъ или село	Околия
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

ЗАБЕЛЕЖКА: Поканата съ адреситѣ се изпраща въ редакцията, а сумата съ пощ. записъ.